

שלום במרומיו, ועל זה בראתינו. יצרתיו אף עשייתו, בתקון עליון. ולכון, הויאל ואדם הוא באرض ויש לו לתקן אותו כבוד, עשייתו בו תקונים של כבוד עליון, שיש בו אף בריהה, ולכון בראתינו.

באותו כבוד עליון יש בו יצירה, ולכון יצרתיו. תקון זה נמתי בו באדם להיות הוא באرض, כמו שאותו כבוד עליון. באוטו כבוד עליון יש בו עשייה, ולכון אף כה באדם בתחום עשייתו, שהוא היה כמו אותו כבוד עליון שמתיקן וمبرך את הכבוד הפתחון. מניין לנו שבאותו כבוד עליון יש שלשת אלה? שפטותם בו (ישעה מה) יוצר אור ובורא חשך עשה שלום. יוצר אור - הרי יצירה. ובורא חשך - הרי בריהה. עשה שלום - הרי עשייה. וזהו כבוד עליון, שהרי מתיקן וمبرך ומספק בכל צרכיו את הכבוד הפתחון. כמו כן ברא אדם הארץ שהוא כמו אותו כבוד עליון, לתקן את הכבוד הזה ולהככל מכל האזרדים. בכבוד הعليון יש את שלשת אלה - באדם למטה יש את שלושת אלה. ולהחפלו אותו כבוד הפתחון מפעלה וופטה, להיות שלם בכל האזרדים. אשרי האיש שזכה במעשו להיות כמו זה. ולכון כתוב, בכל עת יהיו גנידיך לבנים ושם על ראשך אל ייחס.

מה לכבוד דעליז לא נמנע אותו שמן משחת קדרש מסוד העולם הבא - אף כה לאדם, שמעשו מתלבנים פמיד, אותו שמן משחת קדרש לא ימנע ממנה פמיד. במא זוכה אדם להתעדן באוטו עדין עליון? בשלהנו. כמו שהוא מעון על שלוחנו נפשות העונאים, שבתווב (ישעה מה) ונפש נעה תשבייע, מה כתוב אחרים? או

במרומיו ועל דא בראתינו יצרתיו אף עשייתו, בתקונא עלאה. ועל דא, הויאל ואדם איהו בארעא, ואית ליה לתקן כבוד עבדית ביה תקונין דכבוד עלאה, דאית ביה אוף הבי ברייה, ועל דא בראתינו.

בנהו כבוד עלאה, אית ביה יצירה, ועל דא יצרתיו, תקונא דא יהבית ביה באדם, למחיי איהו בארעא, בגונא דההוא כבוד עלאה. בההוא כבוד עלאה, אית ביה עשייה, ועל דא אוף הבי בבר נש, כתיב עשייתו, למחיי איהו בגונא כבוד עלאה, דמתקן ובריך לכבוד תפאה. מנין, דההוא כבוד עלאה אית ביה תלת אלין. דכתיב ביה, יוצר אור ובורא חשך עוזה שלום. יוצר אור, הא יצירה. ובורא חשך, הא בריהה. עוזה שלום הא עשייה. ובריך לכבוד עלאה, דא איהו כבוד עלאה, דקה מתקן ובריך וספיק בכל צרכיו לכבוד תפאה. בגונא דא, ברא אדם בארעא, דאיתו בגונא דההוא כבוד עלאה, לתקן להאי כבוד, ולאתפלל לא מכל סטרין. כבוד עלאה אית ביה תלת אלין, אדם לתקן אית ביה תלת אלין. ולאתפלל ההוא כבוד תפאה, מעילא ומתקאה, למחיי שלים בכל סטרין. זכה איהו בר נש, זכי בעובד למחיי בגונא דא. ועל דא כתיב, (קהלת ט) בכל עת יהיו בגניך לבנים ושמן על ראשך אל ייחס.

מה לכבוד עלאה, ההוא משחא רבות קדרש לא אתמנע מגיה, מרזא דעלמא דאתמי. אוף הבי לבר נש, בעובדי מתלבנן פדר, ההוא (דף ג'ה ע"ב) משח רבות קדרש, לא יתמנע מגיה פדר. במא זכי בר נש, לאתעדנא בההוא עדונא עלאה. בשלוחן דיליה. במא דאיתו מעון על פתוריה נפשאן דמסכני,